

Kirándultunk a Felvidéken

Már évek óta beszéltünk egy osztálykirándulás megszervezéséről. Sajnos sosem jutott olyan ötlet az eszünkbe, ami mindenkinek megfelelt volna. 2016 szeptemberében osztályfőnökünk, Malinkóné Molnár Ágnes ismertetett egy, a Rákóczi Szövetség által meghirdetett pályázatot, amely végre elnyerte az osztály nagy részének tetszését. Több listát is készítettünk arról, hogy hány fő venne részt a kiránduláson, és arra jutottunk, hogy más osztályokból is meghívunk még diákokat, mert túl kevesen vagyunk. Így az osztályból 20 fővel vágtunk neki az útnak, és csatlakozott hozzánk más osztályokból 12 tanuló. A kirándulást megelőző napokban osztályfőnök segítségével összeállítottunk egy rövid műsort, melynek keretein belül megemlékeztünk az 1956-os forradalom hőseiről. Az osztály segítségével választottuk ki a dalt, a verset és a prózai szöveget, amit felolvastunk.

Október 27-én indultunk a gimnázium elől. Első megállónk Szepsi volt, ahol megismerkedtünk az ottani diákokkal. Ezután átmentünk a helyi templomba, ahol osztálytársaimmal és az esperes úrral közösen megtartottuk a megemlékezést. Ezután megkoszorúztuk Fábry Zoltán emléktábláját és még egyszer elénekeltük a Ha én rózsá volnék című dalt. A műsor nagyon megható volt, és mindenkin látszott, hogy megérintette őket történelmünk e dicső és tragikus eseménye.

Továbbhaladván megtekintettük Krasznahorka várát és az Andrássy mauzóleumot. A következő megálló Tátralomnic volt, ahol körbesétáltunk és megcsodáltuk a Tátra havas csúcsait.

Szürkületkor megérkeztünk a szállásunkhoz, ami közvetlenül a Dunajec folyó mellett helyezkedett el. Az utazás fáradalmait mindenki a maga módján igyekezett kipihenni: a fiúk fociztak, a lányok pedig nézték őket vagy felfedezték a falut.

Másnap a reggeli után átmentünk a lengyel határon, ahol megtekintettük Nedec várát. Az általunk lefordított szövegből kiderült, hogy eredetileg Szapolyai birtok volt és a háború okozta károk miatt többször kellett restaurálni, illetve néhány részt teljesen újra építeni.

Ezután visszatértünk a szálláshoz, ahol volt lehetőség tutajozásra a Dunajecen. A kirándulók többsége élt a lehetőséggel. Páratlan élményben volt részünk. Biológia szakos kísérőtanárunk - Hronyecz Gabriella tanárnő - felhívta a figyelmünket egy-egy állatra vagy növényre, ami erre a tájra jellemző vagy csak itt található meg. A tutajt vezető férfi németül beszélt az útba eső látványosságokról, mi pedig azt lefordítva gyarapítottuk ismereteinket.

Délután elindultunk Késmárk felé. Itt megtekintettük a város híres fatemplomát, majd a Vörös templomban megkoszorúztuk Thököly Imre fejedelem síremlékét. Ezután lehetőséget kaptunk a város felfedezésére.

Megálltunk Lőcsén is, ahol a főtérek nevezetességeit tekintettük meg, többek között a gótikus stílusban épült régi, és a klasszicista stílusban épült új városházát, mely korábban vármegyeháza volt, valamint a Thurzó-házat. Irodalmi emlékeinket felelevenítettük a szegyenketrec előtt.

Fukk Tamás tanár úr is elkísért minket. Részletes ismertetést kaptunk tőle a bejárt tájak, városok történelméről, népesség-összetételéről, látnivalóiról. Ezeket az információkat további tanulmányaink során tudjuk majd hasznosítani.

Estefelé érkeztünk vissza Encsre, ahol a szülők már vártak minket. Szerintem jól sikerült a kirándulás, és szükségünk volt erre, hogy összekovácsoljon bennünket.

Szolyák Fanni

11. A